

Николо. Да ме оставиш! Който брзше веднаш от
сладкото, не го оставял лесно.

Доне. То сизменет е...

Николо. Нека се опита да откаже! На ни за това със
сидошката. Забават ме му разклати и пак не
му пребива врата.

Доне. Но дано не е да го торта.

Николо. А за да не дойде до там трябва да знаеш
какви да го конкави.

Доне. Той да знаеш, а ти...

Николо. Добре! Ето ти: от началото ме се показва,
че виевко картоните против мой е добро. Ме му
си посегнува като бота Кривоша. Ме го ото-
маеш като кажи.

Доне. Той, а!

Николо. Това трябва да кажа. А зучеш ми поне
за Коне: поговорил си го като бонге — вед-
нага промислява, поизрича. Картоните ка-
жеш то трябва да стане! Ако мой се
протива, ме се првостраши, те си припаднали,
ме убива, ме убива и некаква отиде.

Доне. В ако не е да разбери!

Николо. (прива от сива) Разбери си! То мой лесно
ми е да разбери за какво мисля...